

stemmelsen i den nugældende § 32 om, at hver Valgkreds vælger en blandt dem, der har stillet sig til Valg; i øvrigt er Forslaget enslydende med den i Folketinget tidligere vedtagne Affattelse.

Til § 33.

De senere Aars politiske og parlamentariske Udvikling har vist, at den enkelte Rigsdagssamling som Regel ikke danner et afsluttet Hele, men at Behandlingen af Forslag af større Betydning i stedse større Udstrækning foregaar i to eller flere Samlinger, saavel i hvert af Tingene som i begge Ting. Af Hensyn her til maa det anses for formaalstjenligt, at Valgperioderne faa en forøget Varighed, og man foreslaar derfor 4 Aar, der ogsaa naturligt frembyder sig som passende derved, at det er Halvdelen af Valgperioden for Landstinget.

Man foreslaar derhos, med Hensyn til Fastsættelsen af Vederlaget til Rigsdagens Medlemmer, at gøre det muligt ved Valgloven at benytte et andet Grundlag for Beregningen heraf end det Antal Dage, en Rigsdagssamling vedvarer; som følge heraf er Ordet „dagligt“ ikke medtaget.

Til § 34.

Af Bestemmelserne i nærværende og de efterfølgende Paragraffer vil det ses, at den privilegerede Valgret til Landstinget foreslaas afskaffet, ligesom ogsaa Bestemmelsen om, at Kongen udnævner 12 Medlemmer, bortfalder. Regeringen mener, at Tokammer-Systemet bør bibeholdes, og foreslaar derfor et Landsting, der som hidtil skal bestaa af 66 Medlemmer. Man er under sine Overvejelser om en forandret Sammensætning af Landstinget bleven staaende ved Princippet i Bestemmelserne i § 44 i Grundloven af 5. Juni 1849, hvorefter Landstingets Medlemmer efter en ny Kommunallovs Vedtagelse skulde kunne vælges af de kommunale Raad. En saadan Ordning synes saa meget mere at anbefale sig, som de senere Aars Lovgivning, særlig paa de sociale, humane og økonomiske Omraader, i stedse højere Grad berører de kommunale Raad saavel i Henseende til Lovenes praktiske Udførelse som ved Forvaltning af betydelige offentlige Midler hidrørende saavel fra Staten som Kommunerne.

Man foreslaar da, at 54 af Landstingets Medlemmer paa den i §§ 36 og 37 anførte Maade vælges af Kommunalbestyrelserne, medens de saaledes valgte 54 vælger 12 Medlemmer. Ved den sidstnævnte

Bestemmelse har Regeringen tilsigtet, at der efter hvert Landstingsvalg gives de valgte Medlemmer Adgang til yderligere at vælge til Medlemmer af Landstinget saadanne Personligheder, som man maatte føle Savnet af ikke at have blandt sig. Man haaber ved disse Bestemmelser at sikre Tinget al ønskelig Sagkundskab. De paagældende behøver ikke tidligere at have været Medlemmer af Rigsdagen.

Endelig maa det anses for ønskeligt, at der samtidig med Valget af Landstingsmedlemmer foretages Valg af Stedfortrædere, saa Udfyldningsvalg kan undgaas, dels under Hensyn til, at Udfyldningsvalg meget ofte kan bevirke Forandringer i den oprindelige forholdsmæssige Repræsentation, og dels i Betragtning af den med saadanne Valg forbundne store Udgift og Ulejlighed for Kommunalbestyrelserne. Dette sidste Hensyn har været saa meget mere afgørende, som man har fundet det rigtigt at inddelle Landet i tre større Valgkredse: *Kjøbenhavn*, hvortil naturligt slutter sig *Frederiksberg* og *Gentofte* Kommuner, hvis Kommunalbestyrelser i alt væsentligt arbejder under samme Forhold som Borgerrepræsentationen i *Kjøbenhavn*, *en Valgkreds for samtlige øvrige Kommuner øst for Lille Bælt* og *en Valgkreds for Jylland*. Efter de nuværende lette Samfærdselsmidler kan Afstandene ikke siges at have nogen større Betydning, og efter at Listevalg nu er indført ved Valg til de kommunale Raad, synes det naturligt, at ogsaa de af Kommunalbestyrelserne udpegede Valgmænd benytter samme Valgmaade ved Valg af Landstingsmænd; de ret store Valgforsamlinger, der efter Reglerne i § 37 vil fremkomme for 2den og 3die Kreds's Vedkommende, vil saaledes ikke volde Vanskelighed. At Forholdstalsvalgmaaden virker mere tilfredsstillende, naar et større Tal skal vælges, og naar det er en større Valgforsamling, der vælger, behøver ingen særlig Paavisning.

Bornholm faar som hidtil en Landstingsmand, ligesom ogsaa Færøernes Lagting fremdeles skal vælge et Medlem.

Til § 35.

Medens der ikke findes Anledning til i Grundloven at fastsætte Tallet af Landstingsmedlemmer for hver af de tre i § 34 bestemte Kredse, vil det formentlig være rigtigt at fastslaa de Regler, hvorefter Fordelingen mellem Kredsene skal foregaa. Man har da fundet, at en Fordeling paa samme Grundlag som foreslaaet for